

வெ
சிவாயம்

அறர்

திருமதி சுவபாக்கியம் கந்தசாமி
வெற்களின்
இறைபேரு எடுத்தியம்பும்

நினைவுக் கலசம்

2019

வ
சிவாயம்

ஆலங்கேணி பூநகரியை பிறப்பிடமாகவும் -
கெக்கிராவை - மற்றும்
உதயநகர் கிளிநாச்சியை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமர்த்

திருமதி கந்தசாமி சிவபொக்கியம்
அவர்களின்

இறைபதப் பேறு எடுத்தீயம்பும்

நன்னெவக்கலாசம்

2019

பாதம் பணிந்து .....

“படையல்” செய்தோம்!

ஆயிரம் ஆயிரம் உறவிருந்தாலும்

அன்னை உமக்கு நிகராகுமா?

சேயர்கள் எம்மை செய்தவத்தாலே

சிறப்புடன் வாழ உழைக்கீரே!

தாவியன வந்து தகுதிகள் ஈந்து

தரணியில் ஆக்கி வைத்தவரே!

போயினி எங்கும் புன்னகை காண்போம்?

பொலல்லா விதிதான் மாய்த்துவோ?

* * *

கண்களில் நீதான் சுமந்தோம் அம்மா

கலக்கம் கொண்டோம் - உமைப்பிரிந்தோம்!

என்னை யாவும் இங்கே கலங்கி

இதயம் நெகிழ்ந்தோம் - துயர் உற்றோம்!

பண்ணில் உங்கள் புகழைப் பாடி

படையல் செய்தோம் உம்பாதம்

கண்ணில் ஓற்றி கடவுள் பாதம்

கடுகி அமர அஞ்சலித்தோம்!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

உதயநகர்,
கிளிநாச்சி.

அன்புமக்கள், மருகர்
பேரர் - உறவோர்கள்

வ.
சிவாகம்

பாசத்தால் நிறைந்த நெஞ்சும்
பண்பிலே நீங்கள் தெய்வம்
நேசத்தால் நிறைந்த உள்ளம்
நினைவிலே நிறையும் அன்னை

அஷர்

திருமதி சிவபாக்கியம் கந்தசாமி

அவர்கள்

உருவாய்

12

02

1948

உருவாய்

23

06

2019

திரு நிழ்ணயம்

திருவறு விகாரினுளி செம்மைசேர் நேதிஸ்ட்டு
வருதரு அபரபக்க வழ்மியாம் திதியென்றோது
பெருமகள் எங்கள்களை சிவபாக்கியம் மன்னை நீத்து
அருமைகொள் இறைவன்தானள் அடைந்திட்ட நான்தாமே!

தீவாயம்

தேஷ்தூப்பாஸ்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நந் சோதி மிக்க
உருவேன் துறவேன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி துள்ளே நின்ற
கருவேன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேறே.

திருவாசகம்

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்தனம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ யருளிலை யானால்
வார்க்டல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகளன் றநுள் புரியாயே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

அனிவளர் உள்ளத் தாண்தக் கனியே!

அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஸந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற
தில்லைச் சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாந் ஆடும்போதுன்; அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்.

திருப்புகழ்

உம்பர் தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலிற் ரேனமுதற் றுணர்வுறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
ஜந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்முறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள்சைவ நீதிவிளங்குக உலகமெல்லாம்.

சிவமயம்

கெளரி காப்பு

திருச்சிற்றும்பலம்

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் நருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மோடு பொருட்குற்றும் சோர்வதரும்
எக்குற்றமும் வாராமற் கா.

வேண்டுகுற் கூற்று

காப்பெடுக்க வந்தேனே கெளரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்றுரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
என்னும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்துவந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
குலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளித் தாயே
கொடியமகி ஷாகரனைக் கூறு போட்டவளே
அகரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சுடர்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஜங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்

அம்மா உனையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழி வழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புணைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புணைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழவிடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புணைவனே காப்பாய் இருப்பவனே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவனே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குத் திருமகனே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவனே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்கிடு வல்லபையே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவனே
 வித்தை விதைப்பவனே வினைகாக்கும் காப்பவனே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியனே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கெளரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுட்டரே காளியின்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் ஏரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெலதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமேடி
 சொல்லற கரிதான் சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனத்துடனே பரவியணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கெளரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமண்டு முக்கால் உணர்வுமண்டு
 எச்சகத்தி லோர்க்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கெளரியவள்
 கெளரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஒங்கிவர தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கெளரியே காப்பருளும்
 திருச்சிற்றம்பலம்

குமரகுருபர சவாமிகள்
அனுஸிச் செய்த
சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கண்றி நின்பதங்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோ
சகம் ஏழும் அளித்து
உண்டான் உறங்க ஒளித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொன் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே!

நாடும் பொருட்கலை சொற்கலை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்வாய்
பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற்கொடியே
கனதனக் குன்று மைப்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே!

அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமுது
ஆர்ந்துன் அருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொலோ
உளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே!

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்கவை தோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்வாய்.
 வட நூற்கடலும்
 தேக்கும் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவில் நின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே!

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்னே
 நெடுந் தாட் கமலத்து
 அஞ்சத் துவசம் உயர்த்தோன்
 செந்நாவும் அகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

பண்ணும் பரதமும் கல்வியும்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்காய்
 எழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலும்
 கனலும் வெங்காலு மன்பர்
 கண்ணும் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே!

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் பழின் கடைக்கண்நல்காய்
 உளங் கொண்டு தொண்டர்

தீட்டும் கலைத்தமிழ்த் தீம்பால்
 அமுதம் தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேசே
 சகல கலாவல்லியே!

சொல்லிந்த பனமும் அவதானமும்
 கவி சொல்ல வல்ல
 நல்வித்தையும் தந்தடிமை கொள்வாய்
 நளினாசனஞ்ச சேர்
 செல்லிக் கரிதென் நோருகாலமுஞ்
 சிதையாமை நல்கும்
 கல்லிப் பெருஞ் செலவப்பேறே
 சகல கலாவல்லியே!

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராமெஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றுமென்ன
 நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்யார்?
 நிலத்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோடு
 அரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாயே!
 சகல கலாவல்லியே!

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்டாவிந்த பணியச் செய்வாய்
 படைப்போன் முதலாம்
 விண்கண்டதெய்வம் பலகோடி யுண்டேனும்
 விளம்பில் உன்போங்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ?
 சகல கலாவல்லியே!

* * *

அமர்ர் சிவபாக்கியம் கந்தசாமி அவர்களின் மண்ணைக் வாழ்க்கைப் பத்திரிகை

நாற்புறமும் கடல்குழந்த -

நற்றவத்தால் பொலிவெய்தும் இலங்கை நாடு

இலங்கையின் வடபால் -

மருதமும் மூல்லையும் மகிழ்ந்து குலவ

வயல்வளமும் - கனிவளமும் இயற்கை எழிலும்

ஒன்றிலங்கி விளங்கி பூநகரிப் பொற்பதியில்

விருப்புடன் விவசாயம் ஆற்றி உயர்ந்த

விந்தை கோள் கந்தையா தன் இல்லத் தலைவியாய்

சார்புகழ் சரஸ்வதிப் பிள்ளையை உவந்து

தக்கதாம் இல்லறம் கண்டு பொலிந்தார்

தானமும் தவமும் தயவும் பக்தியும்

கொண்ட அக்குடியின் முதன்மகளாகவே

சீர்மிகு சிவ பாக்கியம் எனும் செல்வி

சிந்தை மகிழ வந்தே உதித்தாள்

சிவபாக் கியத்தின் உடன் பிறப்பாளனாய்

அமர்ர் நடராசா எனும் நற்றவன் வாய்த்தனன்.

* * *

சிவபாக் கியமும் செல்வமாய் வளர்ந்து

சிறுவயதினிலே ஆரம்ப கல்வியை

பூநகரி வன்னேரிக்குளம் பொலிவுறப் பெற்று

உயர்கலை பயில திருநெல்வேலி அடைந்தனள்

முத்துத்தம்பி வித்தியா சாலையில்

முந்து உயர்தர் கலைகள் பயின்று

அன்பும் அறிவும் அடக்கமும் பெற்று

அயலவர் சுற்றும் போற்றி வாழ்த்திட.

பொன்மனச் செல்வி திருமணம் கண்டனள்.

பூநகரி தன்னில் பொலிவுறப் பிறந்து

வன்னேரிக் குளத்தில் வதிந்த மேலவர்

சரவண முத்து தங்கம் மாவெனும்

சால்பினர் ஈந்த முத்த திருமகன் -

இலங்கையின் தெற்கமை கெக்க கிராவையில்

இதமுற வர்த்தகம் ஆற்றிய மேலவன்
 கொக்கிராவை கந்த சாமி என்று
 அன்புடன் ஊரார் அழைத்திடும் சீரினன்
 கந்த சாமியாம் கண்ணியன் அன்னவள்
 கரம்பற்றி அணைந்து கணவனென்று ஆயினன்.

* * *

வன்னேரிக் குளத்திலும் கெக்கிரா வையிலும்
 வைகி வளர்புகழ் கொண்டே வாழ்ந்து
 இறைவன் கருணையும் - இனிய தவங்களும்
 இதமுறப் பெற்று இவர் மனைமாட்சி கண்டனர்
 பண்ணிய புண்ணியச் செயல்கள் உவந்திட
 பாலகர் எழுவரை பரிவுடன் பெற்றனர்.

இனிமையாய் இலண்டன் மாநகர் வாழ்பவள்
 இதமுறு ஏகம்பர நாதன் நாயகி -
 றசிந்தன் றஜீவனா சானுஜன் எனவரு
 இளையவர் பேற்றும் இதமிகு தாயவள்
 விஜய நிர்மலா முதன் மகளாகியே
 சிவபாக் கியத்தின் மனதில் அமர்ந்தனள்
 மாண்பொடு ஸண்டன் நற்பதி வாழ்ந்திடும்
 வண்மையள் - தேனுஜன் திலக்சனா எனவரு
 காண்பரு புகழுவர் மைந்தரின் தாயவள்
 மதிவதனா இரண்டாம் திருமகள் ஆயினள்.

* * *

ஸண்டன் மாநகரில் இதமுற வாழ்பவள்
 இதய நாயகனாய் குரிய குமாரெனும்
 பெருமையன் தன்னையே பேருங்க கொண்டிங்கு
 ஜோல்வா ஜோஜிதன் மேனுகா எனவரு
 மழலையர் தம்மை ஈந்த தாயவள்
 மணிமேகலா மூன்றாம் திருமகள் ஆயினள்
 சுந்தரச் சுவீச்சலாந்து நாட்டில் சுகிப்பவள்
 சுடர்மிரு ஸ்ரீதரன் செல்வ நாயகி
 சாருஜன் சகானா என்றிடு செல்வரின்
 சிறப்புறு தாயவள் சியாமளா பெயரினள்
 நான்காம் திருமகள் என்றே வந்திங்கு
 வருபுகழ் சேர்த்தனள் - வசந்தம் தழைத்தது

லண்டன் நகரில் இனிதுற வாழ்பவள்
திலிவிளன் கஜானா எனவரு செல்வரின்
அன்புத் தாயவள் பிரமிளா பெயரினன்
ஜந்தாம் மகளென அன்பில் உதித்தனன்

* * *

இதமிரு லண்டன் நகரில் வாழ்பவன்
இனிமைகொள் ஜெயரஞ்சினியின் நாயகன்
அபிநாஷ் அபிசயன் அக்சனா எனவரு
அன்புச் செல்வரின் அரிய தந்தையாம்
பிரதீபன்எனும் பெயரினன் ஆறாம்
மைந்தனென் றாகி மகிமை சேர்த்தனன்
சொந்த மண்ணதில் சுவையுற வாழ்பவன்
சுந்தர றிஷாயினி சுவையிகு நாயகன்
தேனுஷா எனவரு செல்வியின் தந்தையாம்
பார்த்தீபன் இளைய மகளென ஆயினன்

* * *

பெற்ற பிள்ளைகள் பெருமை பெற்றிட
உற்ற கல்வி கலைகளை நல்கியும்
மற்றவர் வளர்ந்து வயசை எய்திட
வாய்த்த மங்கல நிகழ்வு நடத்தியும்
பற்றுடை மருகர் பலம்பெற நுயர்ந்திட
பகரும் கடமைகள் பற்பல ஆற்றியும்
நந்த வத்தினால் நயந்திடு பேரர்கள்
நன்மை பெற்றிட நாளும் கருதியும்
சுற்றும் போற்ற சொந்தம் வாழ்த்திட
சுவையுற சிவபாக்கியமும் மகிழ்ந்தனள்

* * *

ஒன்றொடு ஒன்பது ஒன்பது ஆற்றனும்
உற்றதாம் ஆண்டிலே உயிரனைய கணவரை
கன்மனக் காலன் கையினிற் கொடுத்து
கலங்கி நலிந்தனள் சிவபாக்கியமே!
கணவன் செய்த வணிக முயற்சிகள்
அனைத்தையும் தானே தலையிற் சுமந்து
கடைசி மகனாம் பார்த்தீபன் தன்னொடும்
வளர்ப்புப் பேரன் தனுஷன் அவளொடும்

கெக்கிராவையில் வாணிபக் கடமைகள்
ஆற்றி இயுதியில் உதயநகர் வந்தனள்
இளைய மகனாம் பார்த்தீபன் தன்னொடு
இருந்தே இறுதி நாட்களை கழித்தனர்.

* * *

பிள்ளைகள் பேரர் மருகரைக் காண
லண்டன் சுவில் என நாடுகள் சென்றும்
அங்கே அவரோடு அன்புற வாழ்ந்தும்
அன்னை சிவபாக்கியம் மகிழ் வெய்தினர்
மூன்றாம் மகனாம் மணிமேகலாவின்
மகளது ருதுவாந்தி நிகழ்வை ஊரிலே
நடத்த விரும்பி அதற்காய் உழைத்திடும்
நாளில் விதியது குறுக்கே வந்தது.

* * *

குலதெய்வம் ஆகுடிடும் செல்லியா தீவு
முத்து வெரவர் பொங்கல் விழாதனில்
கலந்து வணங்கி கிளிநொச்சி வந்தவர்
மூன்றாம் நாள்தனில் மூச்சை நிறுத்தினர்
வெளிநாடுள்ள பிள்ளைகள் தன்னொடு
தொலைபே சியிலே உரையாடும் நேரத்தில்
மயங்கிச் சரிந்தவர் மனங்கள் பதறிட
மண்ணை விட்டே விண்விளக் காயினர்
விகாரி வருஷம் - இரண்டா யிரத்து
பத்தென்பது எனும் ஆண்டினில் ஆனி
இருபத்து மூன்றாம் நாள்தனில் அன்னை
இம்மண் துறந்து இறைதாள் அடைந்தனர்.

* * *

எழுபத்து ஒருவருடம் இந்த உலகில்
ஏற்றமற வாழ்ந்த நங்கை இன்று இல்லை
பழுதில்லா வாழ்வுகந்த பாச மங்கை
பரமன்தாள் மலராக அமைந்தே போனாள்
விழுதெல்லாம் வேதனையால் தூடித்து வாடி
விம்மலூற அன்னையவள் கனவாய் ஆனால்
அழுதிங்கு ஆவதென்ன அரணின் பாதம்
அன்னையவள் அமர்கவென அஞ்சல் செய்வோம்!

* * * * *

பெரும்பும் - பேதல்ப்பும் -

- ரின்னாகன் பேதவிரபு -

பத்தமா தம்குமந்து பாரில் எமையீந்து
 பாலோடு சேர்த்து பக்குவங்கள் எமக்கீந்து
 உத்தமமா வாழ்வுநல்கி ஊர்போற்ற வாழவைத்து
 உண்மையன்பை ஈந்துநின்ற உத்தமியே எம்மம்மா!
 சொத்தெனவே உம்மைச் சூழநாம் இருக்கையிலே
 சோகத்தை ஈந்து துயர்தந்து எங்குற்றீர்?
 வித்தாக நின்றிங்கு விரும்பிய உம் கனவெல்லாம்
 வெல்லவைப்போம் அம்மா! இறைதாள் அமைதி கொள்க!

மருமக்கன் மனத்துயரஸ்

பெருமையெலாம் எமக்கீந்தீர் பேரருளால் உயர்ந்துநின்றீர்!
 பெண்ணிற் பெருந்தக்க தெய்வமாய் வாழ்ந்திருந்தீர்!
 மருமக்கள் என்றுவந்த எம்மையெலாம் புரந்திங்கு
 மறுமக்கள் என்றே மகிழ்ந்து பணிசெய்தீர்!
 வருபுகழின் நாயகியே - வடா மலர்க்கொடியே!
 வாஞ்ஞைமிகு மாமியாரே! வாடவைத்து எங்குசென்றீர்?
 உருகியும் தாள்பணிந்து உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ்
 உத்தமியே நீரமர உணர்வொன்றி அஞ்சலித்தோம்!

- பூர்வகர் ஸருகு துயர் -

பழுத்தபழ மாகியிங்கு பக்குவங்கள் சொல்லிநின்ற
 பாட்டியம்மா எங்கள் குலத்தின் திருவிளக்கே!
 வழுத்துதெய்வ மென்னின்று எமைக்காத்த பெருமகளே!
 வதங்கியழவைத்து வான்போன மர்மமென்ன?

வெளுத்தமனம் எம்மேல் வீசுமன்பு உயர்குணங்கள்

விதைத்திட்ட தெய்வமே விதிதான் கொடியதம்மா
தொழுதும் புகழ்பாடி தூயமிழை பதம்வணங்கி

துயரின்றி இறைபாதம் நீரமர அஞ்சலித்தோம்.

சைந்துரைர் - சைந்துவரியர்

மனங்கவர்ந்த மைத்துணியே! மண்ணின் மகிழ்விளக்கே!
இனம்போற்ற வாழ்ந்திட்ட இனியவளே இம்மண்ணில்
தனங்குவிய வாழ்ந்தீர் தக்கவர்க்கு நலம் ஈந்தீர்
கனமிகுந்த துயரிந்து பறந்தீரோ? அமைதி கொள்க!

உற்றார், உறவினர், ஊரவர்கள்

சீரெல்லாம் பெற்றிங்கு திகழ்ந்து வாழ்ந்த செம்மையரே!
ஊரெல்லாம் ஒனிகமந்து உயர்ந்துநின்ற உத்தமியே!
பாரெல்லாம் பரவுகுழ் சிவபாக்கிய செல்வியரே!
நீரெல்லாம் எம்கண்கள் சுமக்கவைத்து எங்குற்றீர்?

ஒத்தறந்

மண்மீது பிறப்பிறப்பு மாற்றா நியதி!

மாய்ந்து பின்பு பிறப்பதெலாம் மறையாநீதி!
கண்கலங்கி அழுவதனால் ஆவதில்லை!

கடவுளவன் நீதியது கவலை வேண்டாம்!
உண்மையுற இம்மண்ணில் வாழ்ந்த எங்கள்

உயர்ன்னை இறைபாத மலராய் ஆனாள்!

வண்ணமுற அருன்பாதம் அன்னை வாழ்

வணங்கியவள் புகழ் சொல்வோம் - சிவமயமே!

சுபம்

ooo

மலராக்கம்:- “கலைச்சாகரம்”

கவிஞர் த. நாகேஸ்வரன்

தென்மராட்சி.

ooo

விழிந்ரீ சொரிகினிறோம்

மண்மகிழ்

1948

02

12

கண்ணகிழ்

2019

06

23

அமைச் சுந்தரசாமி சிவபாக்ஷியும்

இல. 245, உதயநகர் கிழக்கு, கிளிநோக்ஸி

அன்பின் திருவருவாய்,

பண்பின் சிகரமாய்,

பாசத்தின் உறைவிடமாய்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய்

வாழ்வை வழிநடத்திய

அன்புத்தெய்வமே!

நிலையற்ற உலகிது என்று

நிறும் தேடி விரைந்தோ.....?

ஒம்ஸுந்தி! ஒம்ஸுந்தி! ஒம்ஸுந்தி!!!

குடும்பத்தினர்.

கண்ணீர்க் காண்க்கை

தேவூரம்

12

*

02

*

1948

மறைவு

23

*

06

*

2019

அமரர்

கந்தசாமி சிவபாக்கியம்

அவர்கள்

மீளாத்துயில் கொண்டு எம்மை
ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்திச் சென்றோ
கலையாத உம் நினைவுகளுடன் உதிரும்
கண்ணீர் புக்களால் அரச்சித்து
உம் ஆத்மா சாந்தியயடைய எங்கள்
கண்ணீர்த் துளிகளைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியயடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம்ஶாந்தி! ஓம்ஶாந்தி!! ஓம்ஶாந்தி!!!

துயருடன்

துயரராசா ராசா, பவளம் குடும்பத்தினர் (இந்தியா, சென்னை)
யசோதரன் கஜேந்தினி குடும்பம் (லண்டன்)
ஜெயகாந்தன் துஸ்யந்தினி குடும்பம் (கவில்)

குடும்ப விடுப்புச் சமீ

* கந்தையா + * சுரள்வதிப்பிள்ளை   * சுவனைமுத்து + * தங்கம்மா

* சீவாக்கியம்
* நடராசா
* கந்தசாமி

* சீவாக்கியம் + * கந்தசாமி

விஜயந்தரலை	மதிவதனா	மணிமேகலை	சியாமலா	பிரமிலா	பிரதிபள்	பாரத்தீபன்
+ ஏகாம்பரநாதன்	+ ஏகாம்பரநாதன்	+ குரியகுமார்	+ ஸ்ரீதாஞ்	+ பிரமிலா	+ ஜெயரங்கினி	+ நிவாயினி
றஜிந்தன்	தேவுஜன்	தேவுஸ்வா	சாருகண்	திபிலென்	அபிநாஷி	தேநுஷோ
றஜீவனா	தீவக்கன	தேவுஜிதன்	சகானா	சுஜானா	அரிசபன்	அக்சனோ
சாநுஜன்			மேஹுகா			

* அமர்க்கணைக் குறிக்கும்.

உள்ளாட்டு கலைநிதி நன்றிகள்

2019-06-23 அன்று இறைபதமெய்திய

எமது அன்புத் தெய்வத்தின் மரணச்செய்தி கேட்டதும்

உடன்வந்து துயர் பகிர்ந்து உதவியவர்கள்

மரணச்சடங்கின்போது நேரில் சமூகமளித்து எமது

துன்பத்தில் பங்கு கொண்ட உற்றார், உறவினர்,

அயலவர்கள், நன்பர்களிலிருந்தும் தொலைபேசி

தொலைநகல் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்த

அன்பர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி அச்சிட்டு

வெளியிட்டோர் மற்றும் இயுதிக்கிரியைகளிலும்

ஊர்வலத்திலும் பங்கு கொண்ட பற்றுமிக்க

உள்ளாங்களுக்கும் எமக்கு உணவு சிற்றுண்டிகளை

வழங்கி உதவிய அன்பு உள்ளாங்களுக்கும் அன்னாரது

அந்தியேட்டிக்கிரியைகள் வீட்டுக்கிருத்திய நிகழ்வுகளை

சிறப்புற நடாத்திய சிவாச்சார்யார்களுக்கும் அத்துடன்

இன்றைய ஆத்மசாந்தி வழிபாட்டில் கலந்துகொண்டு

சிறப்பித்த உங்கள் அனைவருக்கும் மேலும் இம்மலரினை

சிறப்பாக வடிவமைத்து அச்சிட்டுதந்த திருக்கணித

பதிப்பகத்தினருக்கும் இன்னும் பலவழிகளில் உதவிபுரிந்த

அனைவருக்கும் எமது இதயம் கணிந்த நன்றிகளை

தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

“நன்றி மறப்பது நன்றான்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று”

உதயநகர் கிழக்கு.
கிளிநொக்சி.

கீஸ்வனம்
குடும்பத்தினர்.

திருக்கணித பதிப்பகம் - சாவகச்சேரி

கிதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ
 அதுவும் நன்றாக நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை இழுந்தாய்
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
 அது வீணாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொடுத்தாயோ
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நானோ மற்றொருவருடையதாகிறது:
 மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
 சிழுவை உடை நியதியும்,
 சனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

புகவாஸ் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -